

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Tizenöt éve bontott zászlót a KISZ

Komócsin Zoltán és Péter János felszólalása a szegedi emlékgyűlésen

Tizenöt évvel ezelőtt, 1957. március 21-én bontott zászlót a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség, a párt egységes ifjúsági szervezete. Erre emlékezve rendezett Szegeden, a megyei tanács háza nagytermében tegnap, szombaton délután ifjúsági gyűlést a KISZ Csongrád megyei bizottsága. A gyűlésre a KISZ-vezetőkkel és a legjobb aktivistákkal együtt meghívták a megye, és a város párt-, tanácsi és társadalmi szerveinek vezetőit, s azokat, akik ifjúsági vezetőként részt vettek a KISZ megalakításában.

Az elnökségben többek között helyet

foglalt Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Péter János, az MSZMP KB tagja, külügyminiszter, Győri Imre, az MSZMP KB tagja, a Csongrád megyei pártbizottság első titkára, Sipos Géza, a Szeged városi pártbizottság első titkára, Hantos Mihály, a megyei tanács elnökhelyettese. Ott voltak az ünnepségen dr. Ágoston József és Rózsa István, a megyei pártbizottság titkárai, dr. Kovács József, a szegedi járási pártbizottság első titkára, Papp Gyula, a Szeged városi tanács elnökhelyettese.

Két jelszó jegyében

A Himnusz elhangzása után Radnóti Klára nyitotta meg a gyűlést, majd Szőgi Béla, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára mondott ünnepi beszédet.

Mint mondta, a KISZ első országos értekezletén, 1957. októberében Komócsin Zoltán az ifjúsági szövetség feladatát két jelszóban foglalta össze: „Hűség a néphez, hűség a párthoz” és „Együtt az ifjúság tömegeivel, a szocialista Magyarorszáért”. Az ifjúsági szövetség valóban a két jelszó jegyében dolgozott az elmúlt tizenöt esztendőben, s ennek köszönhető sikereit.

Amikor 1956-ban a hazai és a külföldi reakció kezelt emelt a szocializmusra, az

egész dolgozó magyar nép addig elért eredményeivel együtt veszélybe került az ifjúság jelene és jövője is. Ebben, a történelmileg oly nehéz helyzetben a magyar kommunizmus — akárcsak 1919-ben és 1945-ben — rövid időn belül megtalálta az utat az ifjúsághoz: létrehozta az ifjú kommuniszták akkor még egyáltalán nem nagy létszámú, de egységes szervezetét, a KISZ-t. Csongrád megyében is Budapesttel és az ország más vidékeivel egy időben alakult meg az ifjúsági szövetség, Szegeden például nyolc helyen, köztük négy nagyüzemben; a ruhagyárban, a textilművekben, az újszegedi kenderszövőgyárban, a gyűfagyárban, valamint a tudománygyártásban bontott zászlót ünnepélyesen a KISZ, március 21-én.

mánygyártásban bontott zászlót ünnepélyesen a KISZ, március 21-én.

Még jobb körülmények között

Az ünnepi beszédet követően Péter János szólalt fel. Bevezetőben arról szólt, hogy a KISZ zászlóbontása idején, amikor először tartózkodott az ENSZ-ben, sokkal nehezebb volt a Magyar Népköztársaság képviselőjének lenni az akkori hidegháborús légkörben. Ma Magyarország az ENSZ megbecsült tagja, a szocialista országok kezdeményezései rendre sikert aratnak. A

konzolidációhoz, az ország tekintélyének megnövekedéséhez a KISZ is hozzájárult az ifjúság körében végzett munkájával. A Szovjetunió következetes békepolitikája, melynek eredményeképpen a nemzetközi helyzet egyre inkább javul, lehetővé fogja tenni, hogy a mostani jubileumot ünneplő fiatalok még jobb körülmények között, még boldogabb országban éljenek.

Feltétlen hűséggel a párthoz

Ezután Komócsin Zoltán emelkedett szólásra. Atadta a KISZ megalakulásának 15. évfordulója alkalmából a gyűlés résztvevőinek és általában Csongrád megye és Szeged valamennyi ifjúkommunistájának az MSZMP Központi Bizottsága és Kádár János elvtárs legjobb kívánságait, forró kommunista üdvözlését. Külön szeretettel köszöntötte azokat, akik tizenöt évvel ezelőtt itt, Csongrád megyében és Szegeden részt vettek a KISZ megalakításában. Mint mondta, azok számára, akik ott voltak a KISZ zászlóbontásánál, azok a hetek és hónapok életük egyik legszebb, legizgalmasabb időszakát jelentették. Az a megbízás a párttól, hogy hozzájáruljanak az ifjúsági szövetség, olyan ajándék volt, amit soha nem lehet elfelejteni.

Visszaidézte a KISZ első országos értekezletének, az 1957-es moszkvai DISZ-nek, majd a KISZ első kongresszusának emlékeit. A harcoltan született és megerősödött KISZ történetének legfőbb tanulsága, hogy minden időben, minden ifjúsági szövetség, de különösen kommunista ifjúsági szövetség csak akkor képes eleget tenni a legnehezebb feladatoknak is, akkor képes fejlődni, ha tagjait nemcsak a szervezeti szabályzat, nemcsak a kitűnő

program fogja össze, hanem az is, hogy fiatalok fiatalos légkörben, nagy lelkesedéssel, olykor derúval és humorral is képesek dolgozni.

Befejezésül sok sikert kívánt a fiataloknak a munkában, a tanulásban, a KISZ-munkában is, és azt a boldogságot is, mely csak kommunistáknak adatott meg: a közösségért élni, és alkotni.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Szovjet—pakisztáni közös közlemény

Moszkvában közös közleményt adtak ki abból az alkalomból, hogy Zulfikar Ali Bhutto pakisztáni elnök március 16-tól 18-ig hivatalos látogatást tett a Szovjetunióban. Leonid Brezsnyev, az SZKP Központi Bizottságának főtitkára fogadta Ali Bhuttót, Alekszej Koszigin szovjet kormányfő tárgyalásokat folytatott vele. A tárgyalások során őszinte és hasznos véleménycserét folytattak a szovjet—pa-

Március 28:

A népfront megyei küldöttértekezlete

A helyi választói gyűlések tapasztalatait értékelte a megyei elnökség

Szombaton Szegeden, a megyei népfronttitkárságon tanácskozott a Hazafias Népfront megyei bizottságának elnöksége. Nagy István elnök megnyitja után Molnár Sándor megyei népfronttitkár tájékoztatta a testületet a februárban tartott választói gyűlések tapasztalatairól, a helyi népfrontbizottságok újjáválasztásának eredményeiről.

Molnár Sándor a többi között hangsúlyozta, hogy a mostani népfrontválasztások során a célul kitűzött politikai, társadalmi eredményt elérték: őszinte véleményeket hallottak valamennyi népfronttestület választógyűlésén, ami jelzi, hogy megdőlt a népfront társadalmi, politikai jelentősége, fokozódott a lakosság érdeklődése a közéleti kérdések iránt. A gyűléseken 21 ezren jelentek meg és 810 hozzászólás hangzott el. A helyi bizottságokba 4426 személyt választottak. Közöttük a fizikai — ipari és mezőgazdasági — munkások

aránya 39 százalékos, azaz 687 kétkézi munkás vált a népfront aktív tagjává. A fiatalok 19 százalékos arányt képviselnek, összesen 842 30 éven aluli vesz részt a testületi népfrontmunkában. A nők aránya a korábbiakhoz 10 százalékkal nőtt; 33 százalékos a leányok, asszonyok képvisellete. S még egy jellemző adat: az újjáválasztott helyi népfrontbizottságok tagjainak 52 százaléka új tag.

A tanácskozáson az elnökség tagjai közül dr. Szőkefalvi-Nagy Béla, Várhegyi Jenő, Szabó Gáborné, dr. Gyányi Lajos, dr. Szánier Imre, Oláh Miklós, dr. Márton Sándor, Sinkó Antal, dr. Mester János, Hofgang Péter, Nagy István nyilvánított véleményét. A hozzászólásokból egyértelműen kitűnt az az igény: a népfronttestületeknek úgy kell dolgozniuk, hogy megfeleljenek a feladatoknak. Már a helyi gyűléseken megnyilvánult, hogy a közélet fórumának tekintik a népfront-

rendezvényeket, s ezt a munkaprogram kialakítása során figyelembe veszik. Az elnökség ajánlotta, hogy az elhangzott közérdekű javaslatokat mindenhol értékeljék — csak Szegeden 83 ilyen jellegű vélemény volt — és a helyi tanácsokkal kötendő együttműködési megállapodásokban megvalósításuk módjait is rögzítsék.

A helyi gyűléseken megválasztották a megyei tanácskozás küldötteit is. A Hazafias Népfront megyei bizottsága, a megyei küldöttértekezlet március 28-án, délelőtt 9 órai kezdettel rendezte meg Szegeden, a megyei párt- és tanácsszékház tanácstermében. Szeged megyei várost 85 küldött képviseli. A küldöttek értékelik a négyéves munka eredményeit, s meghatározzák a feladatokat. Megválasztják az új, 81 tagú megyei népfrontbizottságot és a 37 küldöttet a Hazafias Népfront V. kongresszusára. Meghívtokként mintegy övenen vesznek részt a tanácskozáson.

Megkezdték a gépegyeségek próbáját a BCM-ben

A hazai cementtermelés felszabadulás óta megsokszorozódott, ötször akkora, mint a II. világháború előtti. Mégis kevés az a fontos kőanyag. Ezért vállalták két évvel ezelőtt az új Beremendi Cement- és Mészgyár, építési és berendezéseinek szerelői, hogy meggyorsítsák a munkálato-

kat, s a tervezettnél hamarabb adják át az évente egymillió tonna cement termelésére tervezett ipartelep gépeit, üzemrészeit. A munkáról küldött legújabb jelentések tanúsítják, hogy ígéretük nem marad pusztaszó. Pedig sok nehézséget kellett leküzdeni, és rendkívül széles körű összefogást kellett kialakítani. Az ipartelep első cementgyártási technológiai vonalának teljes próbaüzemeltetését

ugyanis számos segédüzem, nagyberendezés és egyéb létesítmény átadásának, kipróbálásának és összehangolt, folyamatos működésének kell megelőznie. Az építők

teherbírású úton, a cementgyárba. Az üzemi próbák jelenlegi szakaszában a mészkolóberendezést ellenőrzik, „forgatják”, s néhány nap múlva megkezdik a másik alapanyag, az agyag előkészítő törő- és szállítóberendezéseinek üzemi próbáit.

Az alkotók, építők összefogásának, megfeszített munkájának eredményeként tehát lehetőség nyílik arra, hogy az új ipartelep üzemeltetésének első két évében a tervezettnél mintegy 450 ezer tonnával több cementet adjon az országnak a beremendi óriás.

Magyar delegáció érkezett a szovjet szakszervezetek kongresszusára

Gáspár Sándornak, az MSZMP Politikai Bizottsága tagjának, a SZOT főtitkáranak vezetésével szombaton magyar szakszervezeti küldöttség utazott Moszkvába a szovjet szakszervezetek március 20-án kezdődő XV. kongresszusára. A delegáció tagjai: Baranyai Tiborné, a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének főtitkára, Vas János, a SZOT szervezési és káderosztályának vezetője és Závori László, a Csepel Vas- és Fémművek Tröszt szakszervezeti bizottságának titkára.

A küldöttség szombaton megérkezett a szovjet fővárosba.

Hétfőn kezdődik a szovjet szakszervezetek XV. kongresszusa, amelyen csaknem százezer szervezett dolgozó képviselőtében vitatják majd meg a küldöttek a megelőző kongresszus, vagyis 1968 óta elért eredményeket, vívmányokat, problémákat.

A magyar dolgozók, a magyar szakszervezeti mozgalom nagy érdeklődéssel tekint a szovjet szakszervezetek kongresszusa elé: a magyar és a szovjet szakszervezeteket szoros, gazdag tartalommal teli kötélekek fűzik össze.